

Rossella Biscotti ^{Rotterdam/Brussels}

The Journey

sonic performance — premiere

Bozar

2h

Bozar

KUNSTENFESTIVALDECAPO
KUNSTENFESTIVALDECAPO
KUNSTENFESTIVALDESARTS

Presentation: Kunstenfestivaldesarts, Bozar

Project by Rossella Biscotti

Field recordings: Attila Faravelli

Sound editing: Giuseppe Ielasi

Audio recordings: Ravaccione and Michelangelo quarry in Carrara (Italy); Valletta harbour and on the Gozo coastline (Malta); in the middle of the Mediterranean Sea while navigating with the merchant vessel Diligence for the performance *The Journey* (20—24.05.2021); on the shores of El Haouaria, Kelibia, Beni Khiar, Gabes and Zarzis (Tunisia)

In order of appearance: mariners on board of the Diligence and radio ship, Rico Gevez (mariner), Timmy Gambin (associate professor of Archeology, University of Malta), Enrico Malatesta (percussionist), Kais El Rais (former fisherman, El Haouaria), Ines Ben Cheikh (Co-founder and CEO Samaka, Beni Khiar), Chemseddine Marzoug (fisherman, activist and founder of Cemetery of the Unknown, Zarzis), Moez Goubaa (ethnomusicologist, percussionist), Khayredine Debaya (activist/part of Stop Pollution Gabes)

Guests: Sinthujan Varatharajah, Attila Faravelli, Joëlle Sambé, Juan Pablo Pacheco Bejarano

Production: Rossella Biscotti, Kunstenfestivaldesarts | In collaboration with 8th edition of Dream City Festival within the framework of the project Between Land and Sea, and Bozar

Performance at sea has been produced in collaboration with Blitz Valletta

Project supported by Mondriaan Fonds

Ancient amphorae on loan from The Archeological Museum of Tournai

AIS and TUNA vessel tracking devices, Elman Srl

Special thanks to: Daniel Blanga Gubbay and Kunstenfestivaldesarts team; Blitz's curator Sara Dolfi Agostini; Kristina Borg and Emna Lakhoua for research in Malta and Tunisia; Catalogtree for the GIS route; PLO operations' manager Lewis Baldacchino; marine geologist Aaron Micallef; Anthony Gruppetta and Nature Trust Malta; Alarm Phone's activist Simeon Leisch; master mariner Ramon Espiritusanto, mate Vladimir Daniel Dalit, and mariners Javy Jones Torilla, Rico Gerez, Rene Bilal, Dennis Alcances, and Cesar Tayo; Youssef Ettourjournene and l'Art Rue team; David Chaloiiti for Tunisian-English translation; TBA21-Academy's curator Barbara Casavecchia; Studi d'Arte Cave Michelangelo Carrara

20.05

Sinthujan Varatharajah
Attila Faravelli
Rossella Biscotti

21.05

Joëlle Sambì
Attila Faravelli
Rossella Biscotti

22.05

Juan Pablo Pacheco Bejarano
Rossella Biscotti
Attila Faravelli

NL

In 2010 kreeg ik een blok marmer van 20-ton uit de Michelangelo groeve in Carrara (Italië). Precies een jaar geleden werd het gesteente gewonnen, naar de kust getransporteerd en op een schip geladen. Het schip begon aan een drie dagen durende symbolische route tussen Italië, Malta, Tunesië en Libië en het marmer werd tenslotte op een specifieke plek in de Middellandse zee gedropt. De zorgvuldig uitgestippelde en via GPS gevolgde route was ontworpen om bepaalde belangrijke plekken in het Middellands zeegebied te identificeren de verschillende arbitraire maritieme grenzen die olie- en gasconcessies afbakenen, gebieden waar militaire operaties plaatsvinden, en de migratieroute van een zeeschildpad die de patrouillelijnen van het Europees Grensagentschap FRONTEX kruist. Deze voor het grote publiek onzichtbare performance was mijn bijdrage aan het Kunstenfestivaldesarts 2021.

Tijdens de tocht begon ik het schip te beschouwen als een oor dat in staat is de realiteit boven en onder het zout wateroppervlak te capteren, dat geluidsfrequenties opvangt en de akoestische reikwijdte uitbreidt tot de Tunesische en Libische kust, de tijd overbrugt en verschillende gebieden en punten verbindt door geluidsgolven. Het tijdens deze reis opgenomen geluid, beginnend met de extractie van het marmer, dan langs de kust van Malta en Tunesië en uiteindelijk leidend naar een plek in het midden van de zee, is het uitgangspunt van de hier gepresenteerde immersieve acht kanalen geluidscompositie. Het omvat het gebrom van machines, het onophoudelijke geruis van de zee, de liederen van zeevaarders en vissers, de unieke ritmische matrix en resonanties van antieke amforen. We namen de historische ‘schip in nood’ drumgeluiden opnieuw op met een percussie instrument en monteerden ze als begeleiding bij de woorden van Chamseddine Marzoug die de lichamen beschrijft die hij in het water of aangespoeld op de kust aantrof. De opnames met Marzoug gebeurden in een desolaat woestijnlandschap, een stortplaats waar hij al die lichamen had begraven. Op de achtergrond was het geluid van een slaand hek te horen dat als bij wonderbaarlijk toeval dezelfde frequentie had als de percussiepatronen van een schip in nood die we opgenomen hadden. Beide signalen smelten samen en zijn niet meer van elkaar te onderscheiden.

The Journey is de uitdieping van deze dimensie van luisteren, opnemen en componeren.

Elke avond gaan enkele gasten de metaforische black box binnen, waar ze live reflecties, poëzie of artistieke interventies toevoegen. Het zijn ontmoetingen die de immersive soundscape een intieme dimensie geven. Een stem, een opname en een subjectief onderzoek naar de politiek van zichtbaarheid en onzichtbaarheid.

Rossella Biscotti, april 2022

Sinthujan Varatharajah

Water weerspiegelt de hemel boven zijn oppervlak. Het getuigt echter ook van het land dat eraan grenst; van de wreedheden die erop plaatsvinden; van het geweld dat niet ophoudt waar land verdrinkt. Water is de plek waar menselijk geweld leert stromen, varen, zwemmen en verdrinken; watermassa's vervuilend met menselijk afval. Sinthujan Varatharajah verbindt verschillende geschiedenissen van menselijke bewegingen op water en menselijke bewegingen van water, en onderzoekt hoe watermassa's over onze hele wereld getuigen van menselijk geweld.

Attila Faravelli

Sinds een paar jaar is Attila Faravelli geïnteresseerd in het maken van mono field recordings met een Nagra III bandrecorder. Het ontbreken van ruimtelijk informatie door de mono-techniek onthult de handeling van het opnemen. In zijn performance voor *The Journey* wordt een deel van het voor de installatie verzameld materiaal in de originele geïsoleerde vorm afgespeeld, zoals het opgenomen werd. Daarna wordt het gearrangeerd en mondt het uit in een contrapunt van vele geluiden.

Joëlle Sambì

Misschien zijn sommige lichamen de radertjes van een grote machine. Misschien is het de macabere fabriek van de gefragmenteerde mensheid. Misschien moet je sterven met je huid aangevreten door het zout van de zee om op wat menselijkheid te kunnen rekenen. Misschien... misschien zijn vragen niet genoeg. Misschien zullen we ze blijven stellen. Ze daar neerzetten. Met of zonder lawaai. Net zo opzichtig als een oranje dierenriem verloren op een kapotte

radar. Joëlle Sambé is dichteres, schrijfster en performster. Samen met geluidskunstenaar Nicolas Pommier creëert ze een geluidsslam en stelt ze onze menselijkheid in vraag, die aan het wegwijnen is op het ritme van het onmenselijke Europese migratiebeleid.

Juan Pablo Pacheco Bejarano

Het vermogen om elkaar en de wereld op afstand aan te voelen is wat we tegenwoordig telepathie zouden kunnen noemen, een ervaring die door het internet voor de moderne mens steeds tastbaarder is geworden. Maar is digitale technologie de enige vorm van telepathie die er is? Welke andere netwerken, menselijk en niet-menselijk, onderhouden het sensationele web van de wereld? Voor de performatieve lezing *when technology becomes a ruin on the ocean floor* (“als technologie een ruïne wordt op de bodem van de oceaan”) zal Juan Pablo Pacheco Bejarano een reeks speculatieve associaties leggen tussen het internet, kolonialisme, mineralen en water. Hij zorgt zo voor een uitbreiding van de rol die de oceaan speelt in de geschiedenis van infrastructurele netwerken.

Sound design door Juan Pablo Pacheco Bejarano en Rodrigo Pacheco Bejarano

BIO

Het werk van de kunstenares Rossella Biscotti (1978, Italië/Nederland/België) vertoont raakvlakken met beeldhouwwerk, performances, geluid en film. Ze onderzoekt en reconstrueert sociale en politieke momenten uit de recente geschiedenis. Ze zet daarbij vaak de subjectiviteit en ervaringen van individuen tegenover het geweld van geïnstitutionaliseerde systemen. Haar werken zijn het resultaat van uitgebreide onderzoeksprocessen, conceptuele opgravingen, persoonlijke ontmoetingen, interdisciplinaire samenwerkingen en de subtiele bevraging van locaties en verhalen. Ze bevatten minutieuze lagen van materialen en betekenissen. Ze nam deel aan een aantal belangrijke internationale tentoonstellingen zoals Dhaka Art Summit (2020), Contour Biennale (2017), Sonsbeek 23 (2016), 55^e Biënnale van Venetië en 13^e Biënnale van Istanbul (2013), dOCUMENTA 13 en Manifesta 9 (2012). Haar werk werd

getoond in solotentoonstellingen in Kunstinstituut Melly (2019), Kunsthaus Baselland en daadgalerie (2018), V-A-C Foundation in het Gulag History Museum in Moskou (2016), Museion Bolzano (2015), WIELS, Sculpture Center New York, en Secession (2013). Biscotti ontving verschillende internationale prijzen.

Attila Faravelli is een Italiaanse geluidskunstenaar en elektroakoestische muzikant. Zijn praktijk omvat field recordings, performances, workshops en design – hij onderzoekt de materiële betrokkenheid die we hebben met de wereld rondom ons. Zijn werk werd vertoond op verschillende festivals en in instellingen in Europa, de Verenigde Staten, China en Zuid-Korea. Hij werkte onder andere samen met Armin Linke, Rossella Biscotti, Riccardo Giacconi, Kamal Aljafari, Gürcan Keltek, Teatro Valdoca en Mariangela Gualtieri. Hij is lid van het Milanese collectief Standards, dat onderzoek doet naar geluid. Hij startte het project Aural Tools, waarvan hij ook curator is. Het project bestaat uit een reeks eenvoudige objecten die de documentatie van de materiële en conceptuele processen binnen de praktijk van geluidsproductie van specifieke muzikanten beoogt.

Van Joëlle naar Sambu.

Joëlle Sambu is geboren op een taalgrens, ergens tussen Brussel en Kinshasa. Ze praat, roept, schrijft nouvelles, romans, slamteksten, gedichten, documentaires, radioprogramma's, organiseert acties met activistische inslag. Deze onvolledige opsomming van sporen die ze nalaat vloeien over in elkaar, als een amalgaam van actie-verlangen-noodzaak. Ze beschrijft zichzelf als een nomade chick die lagen in de normatieve hokjesidentiteit bevraagt, uitspit en wegveegt. Ze gebruikt daarbij methodes waarbij ze teksten fijn-schuurt, beelden afboent en podia inzeept.

Van vroeger naar vooruit.

Joëlle mengt talen van postkoloniale kweekbodem met die van de landen van herkomst. Ze doorgrondt de wereld met hartstocht en nauwkeurig werk. Ingewanden en reactie.

Van Ik naar van Hen.

Met haar stem van migrante, lesbienne, afrofeministe, permanente ballinge schrijft ze niet om ervan te leven maar om er misbruik van te maken, totdat ze zichzelf hoort leven.

Juan Pablo Pacheco Bejarano (Bogota, 1991) is een visueel kunstenaar en schrijver. Zijn onderzoek gaat dieper in op de

historische, materiële en mythologische interactie tussen technologie en de biosfeer. Hij gebruikt teksten, video's en webprojecten en duikt met zijn werk in de ondoorgroenrelijke relaties tussen water, het internet en telepathie. Hij heeft ook transdisciplinaire en collaboratieve laboratoria gebouwd, die kritisch en comparatief gebruik van verschillende technologieën proberen te stimuleren. Hij is adjunct-professor van het departement Visuele Kunsten aan de Universidad Javeriana en van het Digital Narratives programma aan de Universidad de los Andes in Colombia en was programmacoördinator van Plataforma Bogota en Espacio Odeon. Hij ontwikkelde en verspreidde zijn teksten en werken in Colombia, de Verenigde Staten, Spanje, Denemarken, België, Duitsland, Nederland, Rusland, China, Senegal, Mexico en Uruguay.

Nicolas Pommier is antropoloog, geluidstechnicus en geluidskunstenaar. Hij werkt op een collaboratieve manier via een dynamiek van delen en doorgeven, en is de maker van verschillende geluidsobjecten, installaties, documentaires en andere performances. Als antiracistische, antifascistische activist en bondgenoot van de LGBTQIA+ strijd zit hij ongemakkelijk gevangen in het hokje van de witte cis-heteronormativiteit en houdt hij zijn mond. Hij opent hem enkel wanneer dat nodig is, om vraagtekens te plaatsen bij de dynamieken van dominantie die de wereld maken zoals hij is. Hij luistert naar de wereld en probeert die beter te maken via een aanpak die het documentaire en het experimentele vermengt. Nicolas Pommier is gevestigd in Brussel.

Sinthujan Varatharajah is een onafhankelijke onderzoeker en essayist, gevestigd in Berlijn. De focus van hun werk is staatloosheid, mobiliteit en geopolitiek, met een bijzondere focus op infrastructuur, logistiek en architectuur. In 2020 nam Varatharajah deel aan de 11^e Biënnale van Berlijn met de installatie *how to move an arch*. Varatharajah was ook co-curator van de evenementenreeks *dissolving territories: cultural geographies of a new eelam* in Berlijn. Tussen 2017-2018 was Varatharajah onder meer Open City Fellow en lid van de *European Migrant Advisory Board* van de Europese Commissie. Varatharajahs eerste boek, *an alle orte, die hinter uns liegen*, verschijnt komend najaar bij Hanser Verlag.

FR

En 2010, on m'a donné un bloc de marbre de vingt tonnes provenant de la carrière Michelangelo à Carrare, en Italie. Il y a tout juste un an, le bloc était extrait et transporté jusqu'à la côte pour être chargé à bord d'un bateau. Au bout d'un voyage symbolique de trois jours, pendant lequel le bateau a rallié Malte, la Tunisie et la Lybie, les vingt tonnes de marbre ont été larguées en un point précis de la mer Méditerranée. La route, soigneusement tracée et suivie par GPS, était destinée à mettre en lumière et identifier plusieurs points marquants en Méditerranée : une faille géologique de 1 710 mètres de profondeur, des frontières maritimes arbitraires délimitant des concessions pétrolières et gazières, des zones d'opérations militaires et même la route migratoire d'une tortue marine qui croise celles des patrouilles de FRONTEX, l'agence des frontières européennes. Cette performance sans public constituait ma contribution à l'édition du Kunstenfestivaldesarts de l'année dernière.

Au cours de la navigation, je me suis mise à imaginer le bateau comme une oreille capable de capter la réalité, autant au-dessus que sous de la surface de la mer. Une oreille capable de percevoir des fréquences sonores s'étendant jusqu'aux côtes tunisiennes et libyennes, et en mesure de traverser le temps et de connecter différents points par des ondes sonores. La composition sonore à huit canaux présentée ici est issue des captations faites durant ce voyage, en commençant par l'extraction du marbre puis par le passage le long des côtes maltaises et tunisiennes, pour finir au beau milieu de la mer. Elle reprend le bourdonnement du moteur, le murmure incessant de la mer, le chant des marins, des pêcheurs, la matrice rythmique unique et les résonances d'antiques amphores. Après avoir réenregistré d'anciens signaux de détresse maritimes avec une percussion, nous les avons arrangés pour accompagner les paroles de Chamseddine Marzoug, qui décrivent les dépouilles trouvées en mer ou échouées sur la plage. Nous avons enregistré Chamseddine Marzoug dans le paysage morne et désertique de la décharge où il a enterré tous les corps trouvés. En arrière-plan, une barrière battait au vent, fortuitement au même rythme que les pulsations des signaux de détresse que nous avons enregistrés. Les deux signaux viennent se fondre indistinctement.

The Journey est une amplification de cette dimension d'écoute, d'enregistrement et de composition.

Tous les soirs, plusieurs artistes invité-es pénètrent dans une boîte noire métaphorique, et contribuent à l'environnement sonore par des réflexions, de la poésie, des interventions artistiques. Chacun-e constitue une rencontre qui confère au paysage acoustique immersif une dimension intime : une voix, un enregistrement et une recherche subjective sur les politiques du visible et de l'invisible.

Rossella Biscotti, avril 2022

Sinthujan Varatharajah

L'eau reflète le ciel à sa surface. Mais elle témoigne aussi des terres qui l'entourent, des atrocités qui s'y déroulent, de la violence qui ne s'arrête pas là où la terre se noie. L'eau est le lieu où la violence humaine apprend à couler, à naviguer, à nager et à se noyer, à souiller les plans d'eau de déchets humains. En reliant les différentes histoires des mouvements humains sur l'eau et des mouvements humains de l'eau, Sinthujan Varatharajah explore comment les masses d'eau à travers le monde témoignent de la violence humaine.

Attila Faravelli

Depuis plusieurs années Attila Faravelli s'intéresse aux enregistrements de terrain réalisés en mono avec un enregistreur à bobines Nagra III. Les enregistrements mono aplatissent l'espace, permettant de montrer l'acte d'enregistrement comme une série de choix positionnés et relatifs. Dans sa performance pour *The Journey*, certains des matériaux collectés pour l'installation sont joués dans leur forme originale, de la manière dont ils ont été collectés (c'est-à-dire isolés de leur contexte), avant d'être arrangés dans une composition de plusieurs sons.

Joëlle Sambé

Peut-être que certains corps sont les rouages d'une grande machine. Peut-être que c'est l'usine macabre de l'humanité parcellaire. Peut-être qu'il faut mourir la peau bouffée par le sel de la mer pour se voir accorder une certaine humanité. Peut-être... peut-être que les questions ne suffisent pas. Peut-être qu'on n'arrêtera pas de les poser. Les poser

there were 38 maritime vessels
they were all ocular if they chose to be

let us establish a fact:
eyes are for seeing
naming is for subjugating

a vantage is an equivocated belief
a border is shorthand for retreat

we are too black
too abject
our yearning too evident
the ugliness of our need

we waited for an aristeia
supposed it would come
some mighty force would
belie what
the fates wrought us

it was agonizing

imagine:
all our hope a
warped vessel
our bodies mere deadweight

the left-to-die boat
the demarcated
boomerang
this sliver
the rhapsody
syncopated
arrhythmic
anachronistic
and exact

time is a heavenly host

INTERVENTION BY ASIYA WADUD

EXTRACTS FROM *SYNCOPE*, UGLY DUCKLING PRESS, 2019

PAGES 20—22, 24

là. Avec ou sans fracas. Aussi ostentatoire qu'un zodiaque orange perdu sur un radar en panne.

Joëlle Sambé est poétesse, autrice et performeuse. Avec le créateur sonore Nicolas Pommier, elle propose un slam sonore et interroge nos humanités qui s'étiolent au rythme de la politique migratoire inhumaine de l'Europe.

Juan Pablo Pacheco Bejarano

L'aptitude à ressentir à distance la présence d'autrui et du monde correspond aujourd'hui à ce que nous pourrions appeler « télépathie », une expérience que l'Internet a rendue de plus en plus palpable pour l'homme moderne. Mais la technologie numérique est-elle la seule forme de télépathie existante ? Quels autres réseaux, humains et non humains, soutiennent le réseau sensoriel du monde ? La lecture performative *when technology becomes a ruin on the ocean* de Juan Pablo Pacheco Bejarano propose une série d'associations spéculatives reliant internet, le colonialisme, les minéraux et l'eau dans une tentative d'élargir le rôle contraint qui a été réservé à l'océan tout au long de l'histoire des réseaux d'infrastructure.

Conception sonore de Juan Pablo Pacheco Bejarano et Rodrigo Pacheco Bejarano

BIO

Rossella Biscotti (née en 1978, vit et travaille en Italie, aux Pays-Bas et en Belgique) est une artiste dont la pratique recoupe la sculpture, la performance, les œuvres sonores et la réalisation de films. Elle explore et reconstruit des moments sociaux et politiques de l'époque récente à travers un prisme subjectif et l'expérience d'individus souvent en opposition à de violents systèmes institutionnalisés. Issues de processus de recherche étendus, de fouilles conceptuelles, de rencontres personnelles, de collaborations interdisciplinaires et de l'interrogation subtile de sites et de récits, ses œuvres renferment des stratifications méticuleuses de matériaux et de significations. Elle a participé à de grandes expositions internationales telles que le Dhaka Art Summit (2020), la Contour Biennale (2017), la 23e Sonsbeek (2016), la 55e Biennale de Venise et la 13e Biennale d'Istanbul (2013), dOCUMENTA 13 et Manifesta 9

(2012). Son travail a été présenté dans le cadre d'expositions personnelles au Kunstinstituut Melly (2019), au Kunsthaus Baselland et à la daadgalerie (2018), à la V-A-C Foundation au Musée de l'Histoire du Goulag à Moscou (2016), au Museion Bolzano (2015), au WIELS, au Sculpture Center New York et à la Secession (2013). Biscotti a reçu plusieurs prix internationaux.

Artiste sonore et musicien électro-acoustique, Attila Faraveli combine dans sa pratique enregistrements, performances, ateliers et créations pour explorer notre engagement envers le monde qui nous entoure. Il a figuré à l'affiche de plusieurs festivals et institutions à travers l'Europe, les États-Unis, la Chine et la Corée du Sud et a notamment collaboré avec Armin Linke, Rossella Biscotti, Riccardo Giacconi, Kamal Aljafari, Gürcan Keltek, Teatro Valdoca et Mariangela Gualtieri. Il fait partie du collectif de recherche sonore *Standards* à Milan et est le fondateur et curateur du projet Aural Tools, une série d'objets simples qui documente des pratiques et processus conceptuels spécifiques de production sonore.

De Joëlle à Sambi.

Née le cul sur une frontière linguistique entre Bruxelles et Kinshasa, Joëlle Sambi dit, crie, écrit des nouvelles, romans, slams, poèmes, documentaires, espaces radiophoniques, lieux militants. Cette liste non-exhaustive des traces qu'elle arpente est un lacs de luttés-désirs-nécessités. Meuffe-nomade qui soulève, relève, enlève des strates aux cases de l'identité normative en ponçant du texte, huilant de l'image, savonnant la scène.

D'avant à en avant.

De terreau post-colonial en terres d'origines, Joëlle mélange les langues, pénètre le monde dans la ferveur et la rigueur de travail. Viscères et réaction.

De Je à d'Elles.

Sa voix de migrante, lesbienne, afroféministe, exilée permanente écrit non-pas pour en vivre, mais pour en abuser, jusqu'à s'entendre vivre.

À la fois artiste visuel et auteur, Juan Pablo Pacheco Bejarano (Bogotá, 1991) s'intéresse aux points d'intersection historiques, matériels et mythologiques de la technologie et de la biosphère. Il s'appuie sur des textes, des vidéos et des projets web pour creuser plus spécifiquement les rapports profonds reliant l'eau, internet et la télépathie.

Il a également produit des laboratoires transdisciplinaires et collaboratifs qui tentent de favoriser une utilisation critique et comparative de diverses technologies. Il est professeur adjoint du département des arts visuels à l'Universidad Javeriana et du programme de récits numériques de l'Universidad de los Andes à Colombia. Il a coordonné les programmes de Plataforma Bogotá et Espacio Odeón. Il a produit et diffusé des textes et des œuvres en Colombie, aux États-Unis, en Espagne, au Danemark, en Belgique, en Allemagne, aux Pays-Bas, en Russie, en Chine, au Sénégal, au Mexique et en Uruguay.

Nicolas Pommier est anthropologue, ingénieur du son et artiste sonore. Auteur de plusieurs objets sonores, installations, documentaires et autres performances, il travaille de manière collaborative dans une dynamique de partage et de transmission. Militant antiraciste, antifasciste et allié des luttes LGBTQIA+, à l'étroit et en inconfort dans la case de l'hétéronormativité cis-blanche, il ferme sa gueule, tente de ne l'ouvrir que quand il faut tout en questionnant les dynamiques de dominations qui font le monde tel qu'il est. Il écoute le monde et tente de le rendre meilleur dans une approche concrète qui mêle le documentaire et l'expérimental. Nicolas Pommier est basé à Bruxelles.

Sinthujan Varatharajah, chercheur·euse et essayiste indépendant·e résidant à Berlin, s'intéresse à l'apatridie, à la mobilité et aux géographies du pouvoir, sujets qu'il aborde plus précisément du point de vue des infrastructures, de la logistique et de l'architecture. En 2020, iel participait à la 11e biennale d'art contemporain de Berlin avec l'installation *how to move an arch*. Iel était également cocurateur·ice de la série d'événements *dissolving territories: cultural geographies of a new eelam* à Berlin. De 2017 à 2018, Sinthujan Varatharajah était boursier·ère du Open City Fellowship et membre du premier conseil consultatif migratoire européen de la Commission européenne. Son premier livre, *an alle orte, die hinter uns liegen*, sera publié à l'automne prochain chez Hanser Verlag.

EN

In 2010 I was awarded a 20-ton block of marble from the Michelangelo quarry in Carrara (Italy). Exactly one year ago, this rock was extracted, transported to the coast and loaded onto a boat. The boat then set sail for three days on a symbolic route between Italy, Malta, Tunisia and Libya and finally at a set point releasing the 20 ton marble block into the Mediterranean Sea. The route carefully plotted and followed on GPS, was designed to highlight and identify points of interest in the Mediterranean – a 1710 meter deep geological rift, several arbitrary nautical borders demarcating oil and gas concessions, areas of military operations, or even the migration path of a sea-turtle as it crosses the patrolling lines of the European Border Agency FRONTEX. This performance, invisible to a general public, was my contribution to last year's edition of Kunstenfestivaldesarts.

While sailing, I began to think of the ship as an ear, capable of capturing reality both above and under the salty sea, catching sound frequencies, extending their acoustic range all the way to the Tunisian or Libyan coasts, traversing time and connecting different areas and points through sound waves. The sound recorded on this journey beginning with the extraction of the marble, then along the shores of Malta and Tunisia finally leading to a location in the middle of the sea, is the starting point of the immersive eight channel sonic composition presented here. It includes the hum of engines; the ceaseless sea churn; the songs of seafarers and fishermen; the unique rhythmic matrix and resonances from ancient amphorae. We re-recorded the historical boat distress drum beats on a percussion instrument and edited them to accompany the words of Chamseddine Marzoug as he describes the bodies he found in the water or swept on the shore. We had recorded Marzoug in a bleak desert landscape, a landfill where he had buried all the bodies he found, in the background the sound of a banging fence by fortuitous accident shares the same frequencies of the percussive distress patterns we had recorded- both signals become indistinguishable.

The Journey is an elaboration of this dimension of listening, recording and composing.

Every night live guests enter a metaphorical black box, adding their reflections, poetry, or artistic interventions. They offer encounters that shift the immersive soundscape

into an intimate dimension; one voice, one reel, and a subjective research into the politics of visibility and invisibility.

Rossella Biscotti, April 2022

Sinthujan Varatharajah

Water reflects the sky above its surface. It however also gives testimony to the lands neighbouring it; to the atrocities taking place upon it; to the violence that doesn't end where land drowns. Water is where human violence learns flowing, sailing, swimming and drowning; littering water bodies with human waste. Connecting different histories of human movements on water and human movements of water, Sinthujan Varatharajah explores how water bodies across our world bear witness to human violence.

Attila Faravelli

Since few years Attila Faravelli is interested in capturing mono field recordings with a Nagra III reel to reel recorder. The lack of spatial information provided by mono reveals the act of recording as a series of positioned and relative choices. In his performance for *The Journey*, some of the material that was collected for the installation is played in their original isolated form, the way they were collected, before being arranged in a counterpoint of many sounds.

Joëlle Sambé

Perhaps some bodies are the cogs in a great machine. Perhaps it's the macabre factory of fragmented humanity. Perhaps you have to die with your skin puffed up by the salt of the sea to be granted a certain humanity. Perhaps... maybe the questions aren't enough. Perhaps we won't stop asking them. Putting them there. With or without a bang. As ostentatious as an orange dinghy lost on a broken radar. Joëlle Sambé is a poet, author and performer and together with sound designer Nicolas Pommier she offers a sonic slam that questions our humanity which withers to the rhythm of the inhuman migration policy of Europe.

Juan Pablo Pacheco Bejarano

The ability to sense each other and the world at a distance is what, today, we could call telepathy, an experience that the internet has rendered increasingly palpable for the modern human. But, is digital technology the only form of telepathy there is? What other networks, human and non-human, sustain the sensing web of the world? Through the performative lecture *when technology becomes a ruin on the ocean floor*, Juan Pablo Pacheco Bejarano will propose a set of speculative associations between the internet, colonialism, minerals and water, seeking to expand on the entangled role that the ocean plays in the history of infrastructural networks.

Sound design by Juan Pablo Pacheco Bejarano and Rodrigo Pacheco Bejarano

BIO

Rossella Biscotti (b. 1978, Italy/Netherlands/Belgium) is an artist whose practice cuts across sculpture, performance, sound works, and filmmaking. She explores and reconstructs social and political moments from recent times through the subjectivity and experiences of individuals often in opposition to violent institutionalised systems. Stemming from extended research processes, conceptual excavations, personal encounters, interdisciplinary collaborations, and the subtle interrogation of sites and stories, her works encapsulate meticulous stratifications of materials and meanings. She has taken part in major international exhibitions such as Dhaka Art Summit (2020), Contour Biennale (2017), Sonsbeek 23th (2016), 55th Venice Biennale and 13th Istanbul Biennale (2013), dOCUMENTA 13 and Manifesta 9 (2012). Her work has been presented in solo exhibitions at Kunstinstituut Melly (2019), Kunsthaus Baselland and daadgalerie (2018), V–A–C Foundation at the Gulag History Museum in Moscow (2016), Museion Bolzano (2015), WIELS, Sculpture Center New York, and Secession (2013). Biscotti has received several international awards.

Attila Faravelli is an Italian sound artist and electro-acoustic musician. Within his practice –which encompasses

field recording, performances, workshops and design— he explores the material involvement with the world around us. His work has been featured in various festivals and institutions in Europe, the United States of America, China and South Korea. He has collaborated with, among others, Armin Linke, Rossella Biscotti, Riccardo Giacconi, Kamal Aljafari, Gürcan Kelttek, Teatro Valdoca and Mariangela Gualtieri. He is part of the sound research collective Standards in Milan. He is founder and curator of the Aural Tools project, a series of simple objects to document the material and conceptual processes of specific musicians' sound production practice.

From Joëlle to Sambi.

Born with her backside on a linguistic border between Brussels and Kinshasa, Joëlle Sambi speaks, shouts and writes short stories, novels, slams, poems, documentaries, radio spaces, militant places. This non-exhaustive list of traces she surveys is a maze of struggles-desires-necessities. A nomad-girl who stirs up, stands up, removes strata from normative identity boxes by sanding words, oiling images, soaping the stage.

From before to the fore.

From a post-colonial breeding ground to the land of her origin, Joëlle blends languages, penetrates the world in the fervour and rigour of work. Viscera and reactions.

From I to They.

Her voice as a migrant, lesbian, afro-feminist, permanent exile writes not to earn a living but to exploit it until she hears herself live.

Juan Pablo Pacheco Bejarano (Bogotá, 1991) is a visual artist and writer whose research investigates the historical, material, and mythological intersections between technology and the biosphere. Through texts, videos, and web projects, his work dives more specifically into the deep relations between water, the internet, and telepathy. He has also produced transdisciplinary and collaborative laboratories, which seek to foster critical and comparative uses of diverse technologies. He's an adjunct professor in the Department of Visual Arts at the Universidad Javeriana and in the Digital Narratives program at the Universidad de los Andes in Colombia, and has been the coordinator of programs at Plataforma Bogotá and Espacio Odeón. His texts and works have been disseminated and developed in

Colombia, the United States of America, Spain, Denmark, Belgium, Germany, the Netherlands, Russia, China, Senegal, Mexico and Uruguay.

Nicolas Pommier is an anthropologist, sound engineer and sound artist. Author of several sound objects, installations, documentaries and other performances, he works in a collaborative way in a dynamic of sharing and transmission. An anti-racist, anti-fascist activist and ally of LGBTQIA+ struggles, he is cramped and uncomfortable in the box of cis-white heteronormativity. He shuts his mouth, tries to open it only when necessary while questioning the dynamics of dominations that make the world as it is. He listens to the world and tries to make it better in a concrete approach that mixes the documentary and the experimental. Nicolas Pommier is based in Brussels.

Sinthujan Varatharajah is an independent scholar and essayist based in Berlin. The focus of their work is statelessness, mobility and geographies of power, with a special focus on infrastructure, logistics and architecture. In 2020, Varatharajah participated in the 11th Berlin Biennale for contemporary art with the installation. 'how to move an arch'. They also co-curated the event series 'dissolving territories: cultural geographies of a new eelam' in Berlin. Between 2017-2018, Varatharajah was, among other things, an Open City Fellow and a Member of the European Commission's inaugural European Migrant Advisory Board. Varatharajah's first book, *an alle orte, die hinter uns liegen*, will be published next fall by Hanser Verlag.

Ook te zien op Kunstenfestivaldesarts / À voir aussi au
Kunstenfestivaldesarts / Also at Kunstenfestivaldesarts

Silke Huysmans & Hannes Dereere

Out of the Blue

BEURSSCHOUWBURG

19.05, 20:30

20.05, 22:00

21.05, 16:00

22.05, 17:00

22.05, 20:30

24.05, 20:30

25.05, 22:00

Back to Back Theatre

The Shadow Whose Prey the Hunter Becomes

KAAITHEATER

26.05, 20:30

27.05, 20:30

28.05, 18:00

Lia Rodrigues

Encantado

CULTUURCENTRUM DE FACTORIJ

25.05, 20:00

26.05, 20:00

27.05, 20:00

28.05, 20:00

M
modrijan
kunst

 Vlaanderen
vereediging werlt

 FÉDÉRATION
BRUXELLES

 culture
RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE
BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

 RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE
BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

 EXL

 LA VILLE
DE STAS

 Francophonies
Bruxelles

 Bruxelles
municipaliteit
Bruxelles

 HB
TB
CULTUURCENTRUM DE FACTORIJ

 SADC

 KUNSTENPUNT

 loterie nationale
www.loterie.be

 nationale loterij
www.loterie.be

 visit.brussels

 Villa O

 LVMH
LE MOISE ET SAUVEUR

 LE SOIR

 MUSIC3

 KLARA

 BRUZZ

 AraBel

Centredufestivalcentrum

Kaaitheater
Sainctelettesquare 20 Square Sainctelette
1000 Brussel/Bruxelles
+32 (0)2 210 87 37
tickets@kfda.be

Bar and resto
Open every day, from 18:00

Parties
07.05, Opening party
28.05, Closing party
+ Party every Friday & Saturday
+ Concert & DJ's every Saturday

Ticketbureau/Billetterie/Box office

07.05 — 28.05
Every day, 12:00 — 20:00

Online/En ligne

www.kfda.be/tickets

kfda.be	
facebook	@kunstenfestivaldesarts
instagram	@kunstenfestivaldesarts
twitter	@KFDABrussels
newsletter	kfda.be/newsletter #KFDA22

V.U. / E.R.
Frederik Verrote, Kunstenfestivaldesarts
Handelskaai 18 Quai du Commerce
1000 Brussel/Bruxelles